

ring i obligationer efter betalingen af den reducerede afgift på de 15 pct. uden reelle problemer kan opfylde den rentegaranti, som i mange selskaber er på 4,5 pct.

Socialdemokratiet kan støtte de fremsatte forslag, som løser nogle akutte problemer og samtidig sikrer, at investeringer i såvel børsnoterede aktier som i små innovative virksomheder også fremover vil være attraktivt. Vi ser frem til et hurtigt og konstruktivt udvalgsarbejde.

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg vil på Venstres vegne i første omgang koncentrere mig om indholdet af lovforslag nr. L 71, og fru Pia Larsen vil derefter koncentrere sig om økonomiministerens andel af denne pakke.

Jeg har selvfølgelig bidt mærke i, at regeringen i forbindelse med sin offentliggørelse af erhvervsstrategi dk21 har gjort sig til talsmand for en styrkelse af aktiekulturen, og det er jo en interessant melding fra en regering, som med det forslag, vi behandler i dag, lægger op til en tredobling af skatten på pensionsinstitutternes aktieinvesteringer.

Nu vil jeg ikke bruge tid på detaljerne i lovforslaget, for hr. Frode Sørensen har på Socialdemokratiets vegne taget fat i nogle af elementerne, og der er jo heller ikke uenighed på alle fronter.

Men jeg vil godt for det første koncentrere mig om de provenumæssige konsekvenser i lovforslaget. Og jeg vil godt have lov til at citere fra bemærkningerne: »Det skønnes, at lovforslaget som helhed i det store og hele er provenuneutralt.«

Jeg synes måske, at det er en lidt pudsig formulering; det er, som om man skal have det to gange for at være sikker på, at det nu er trængt ind, at sådan i det store og hele er der tale om provenuneutralitet.

Jeg synes i virkeligheden, det ville være mere reelt, hvis skatteministeren indrømmede, at omlægningen også har til formål at sikre et stigende provenu fra pensionsopsparingerne. For selv om vi kigger på aktieandelen, og selv om vi forudsætter, at der ikke sker en stigning i pensionsinstitutternes andel af aktier, så vil der være et stigende provenu.

Men det er jo ikke meningen, at der skal være en stationær procentsats på aktieinvesteringer. Det er selvfølgelig meningen, at andelen af institutternes investeringer skal stige, for så vidt angår aktier. Og det er jo også derfor, man i det andet forslag opererer med et loftløft fra de 50 pct.

til de 70 pct., altså den procentsats, som institutterne kan gå ind og investere aktier i.

Men hvis vi prøver at forestille os en fordeling mellem aktier og obligationer i forholdet 42:48 – det er det, ministeren også opererer med i forslaget – og så et afkast, som ligger på ni, for så vidt angår aktier, og syv, for så vidt angår obligationer, så vil der være en mergevinst til staten i milliardstørrelsesordenen, hvis vi f.eks. forestiller os, at vægtningen ændrer sig til 55 pct. i aktier, selv om vi stadig væk fastholder 7-9-procenterne.

Jeg synes, en 7-9-forrentning er meget, meget lavt sat, for hvis vi kigger over en periode – vi kan gå helt tilbage til 1922 og frem til i dag – så har der været et afkast, der er fire gange så højt på aktier som det, der opereres med i forslaget.

Tredoblingen af satserne, altså fra 5 til 15, vil også give nogle negative effekter, for så vidt angår dobbeltbeskatning, for først beskatter man jo med 32 pct., i hvert fald indtil nytår formodentlig, og derefter, med det her forslags vedtagelse, med 15 pct., og så får man en effektiv beskatning med de nuværende satser på 42,2 pct. Og jeg ved ikke, om det er korrekt, men der står i nogle af høringssvarene, at administrationsselskaber, skadesdøtre og bankdøtre også bliver ramt af den her dobbeltbeskatning; det vil vi selvfølgelig gerne kigge lidt mere på.

Så selv om der bliver vedtaget en mindre reduktion af selskabsskatten, vil der med de foreslåede regler være tale om en væsentlig større skattebyrde og dermed et mindre afkast på aktive og mere risikofyldte investeringer, der jo skal danne grundlag for, at vi kan opretholde antallet af arbejdspladser i det danske samfund, og det vil efter min bedste overbevisning især ramme små og mellemstore virksomheders mulighed for at skaffe kapital, da kursen på disse virksomheders aktier jo i vidt omfang afhænger af de danske pensionsopspares anbringelse i de her selskaber.

Så er der jo heller ikke nogen tvivl om, at forslaget har skullet udskyde et problem omkring ydelsesgarantier, og jeg siger bevidst udskyde, for det er jo det, der er tale om med det her forslag.

Uden en reel lempelse af den samlede pensionsbeskatning vil der stadig væk være en risiko for, at garantiproblemet i en situation med en meget lav rentesats og faldende aktiekurser på grund af den strammere beskatning, eller fordi vi har en strammere beskatning, end vi havde i